

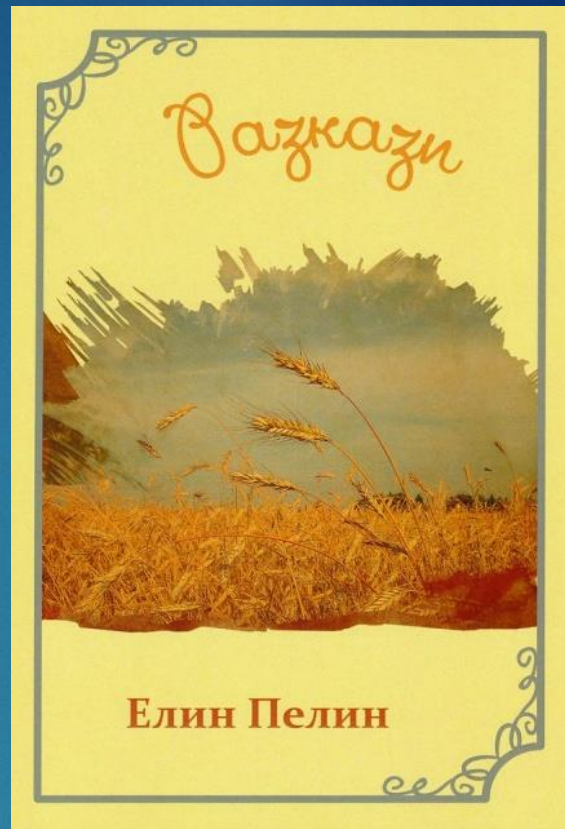
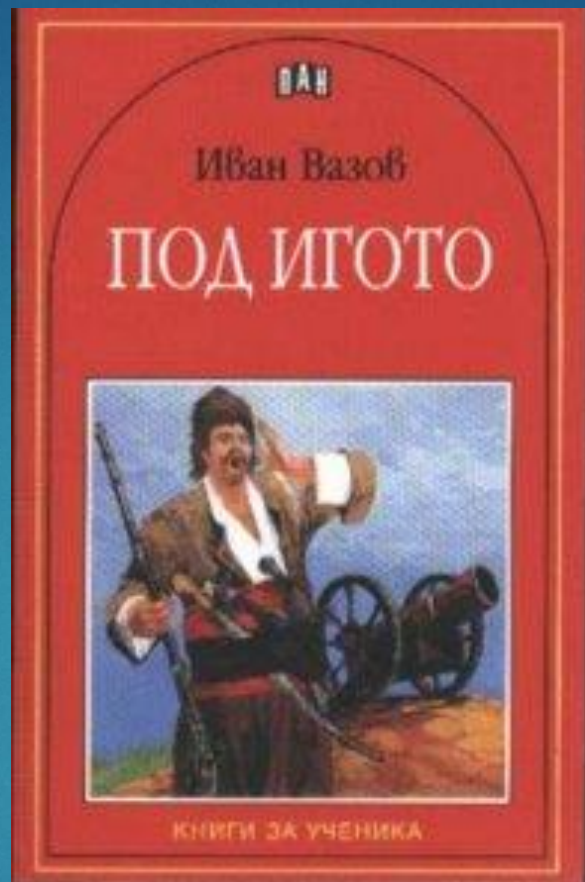
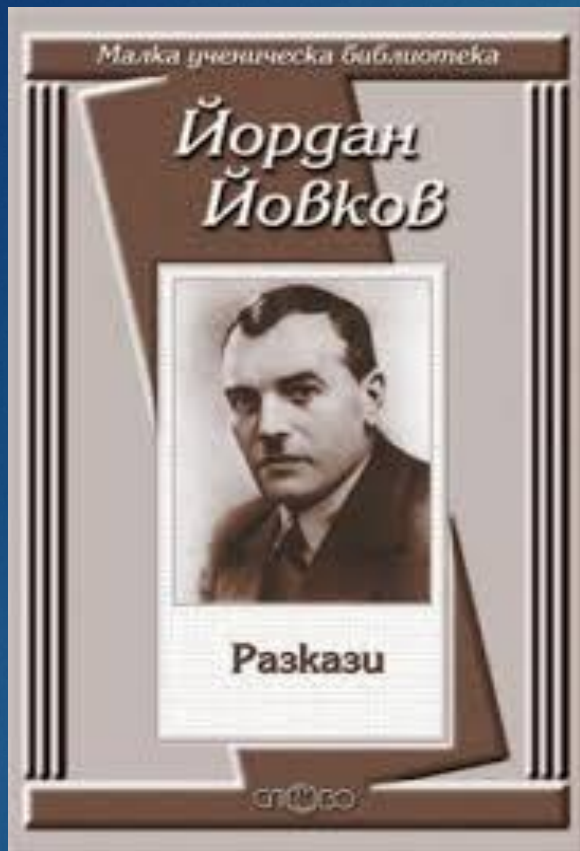
**Първо основно училище „Христо Смирненски“
гр. Провадия**

**МАРТА П. РАДЕВА,
УЧИТЕЛКА ПО БЪЛГАРСКИ ЕЗИК**

ПРЕГОВОРЪТ КАТО ИГРА

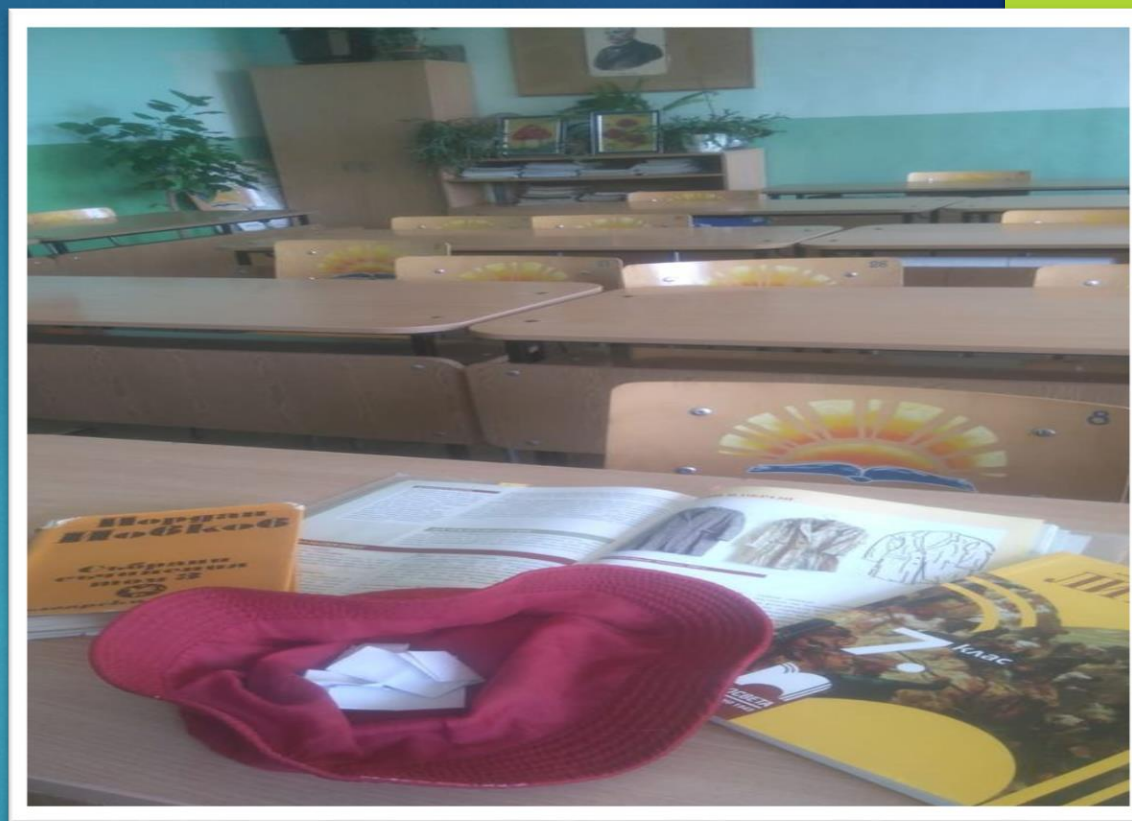
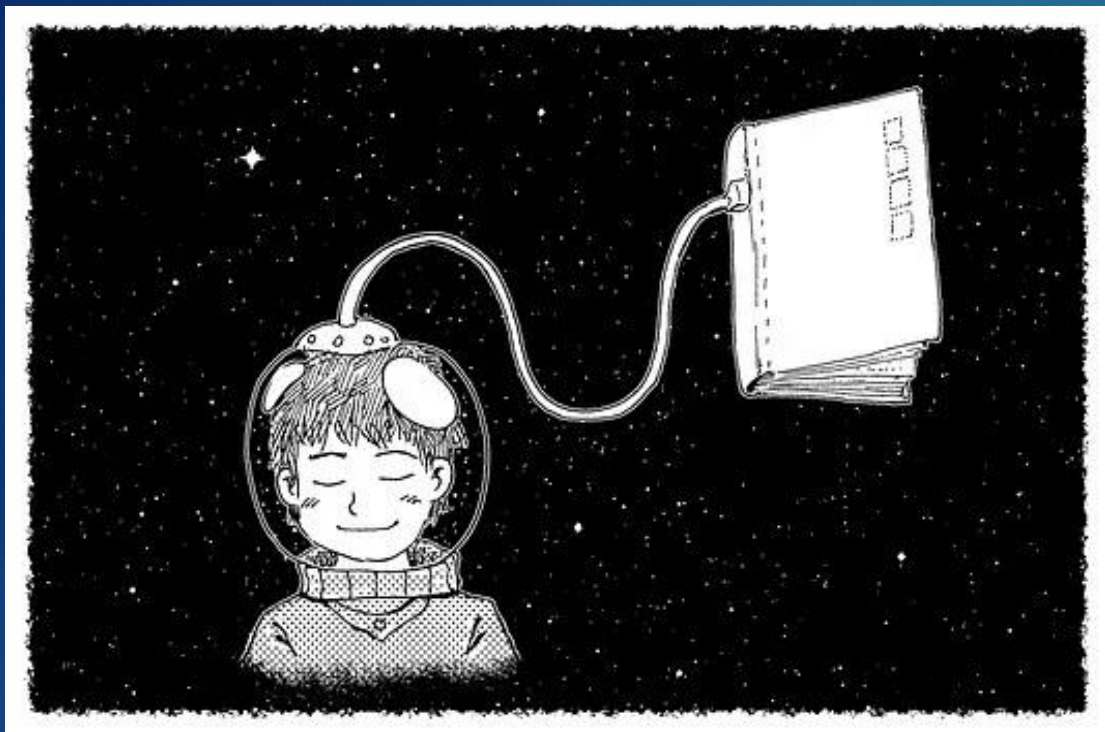

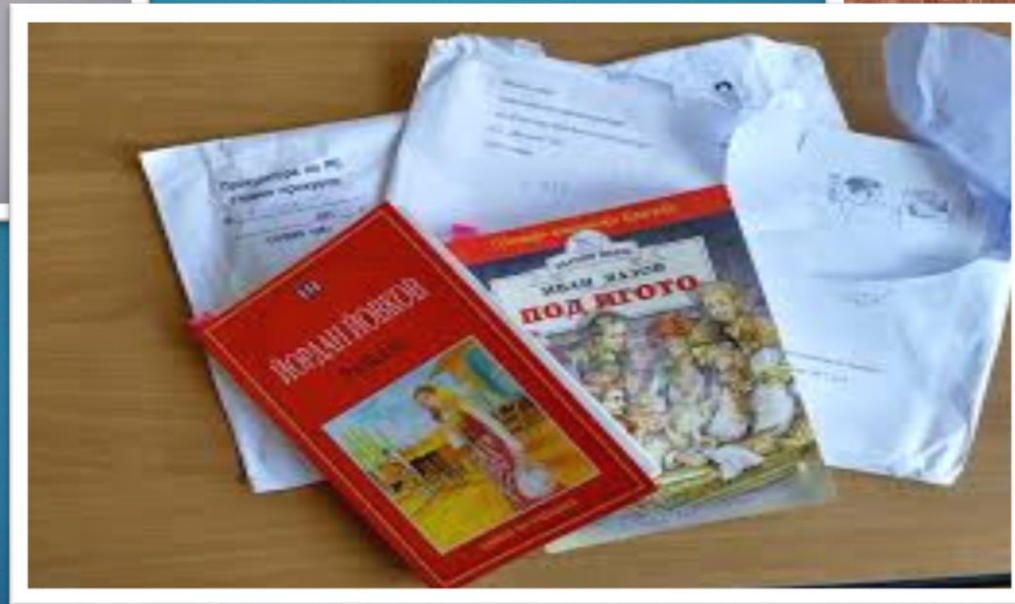
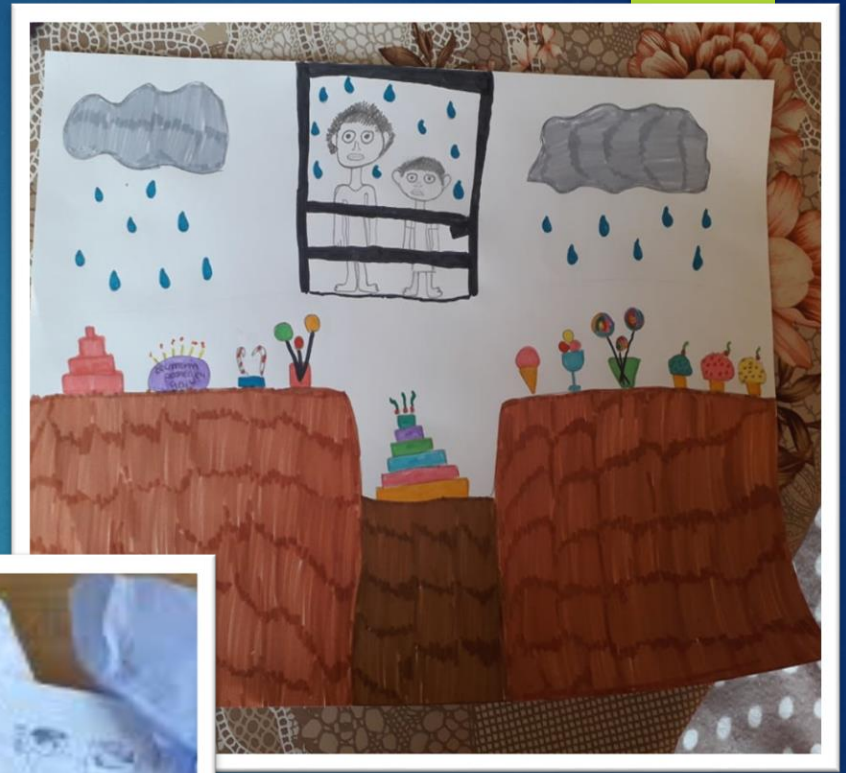
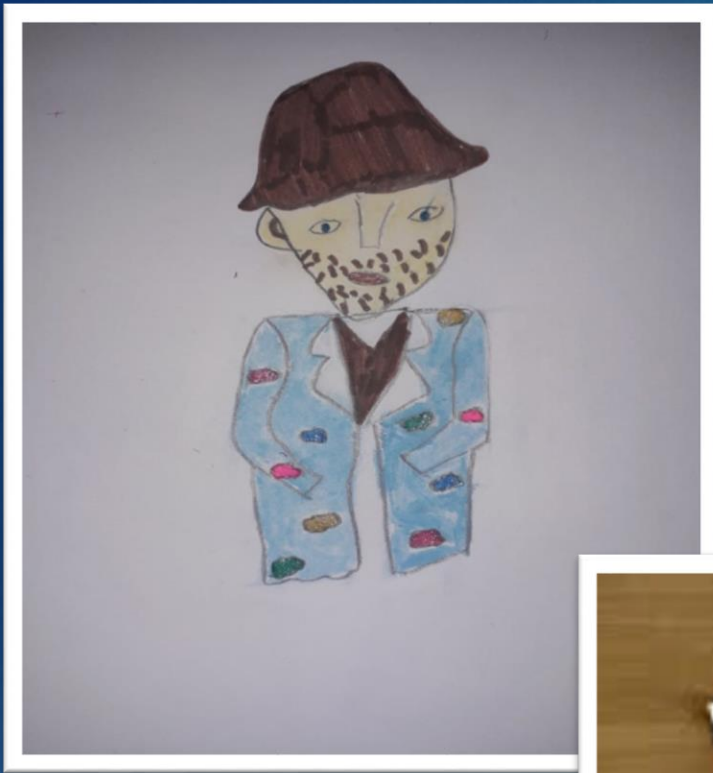
Преговор на изученото от миналата година?! Каква досада! Не обаче и когато изтеглиш от червената шапка билетче със заглавие....

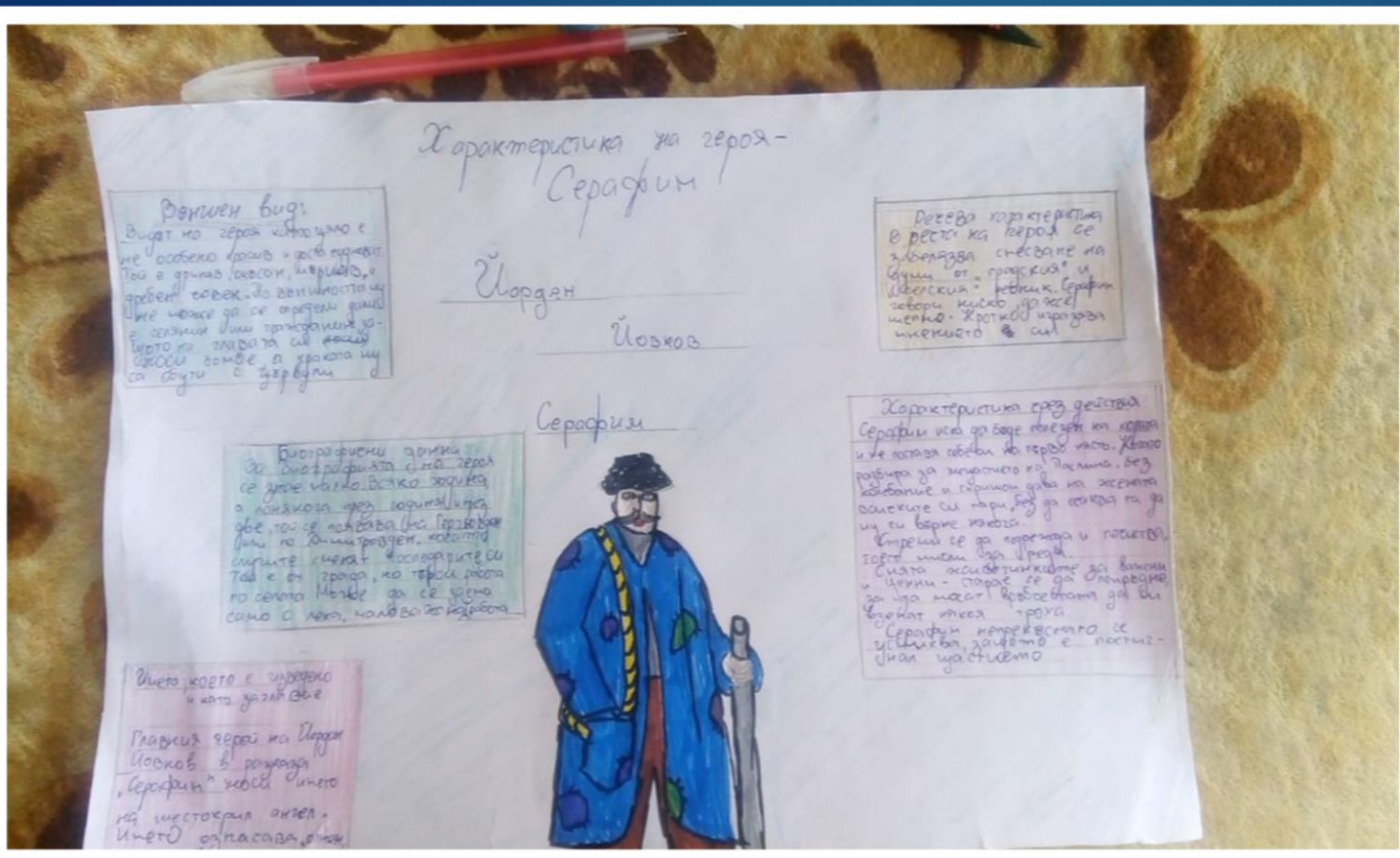
Не го обичах и аз: поради липсата на изненада от новото и на радостта от откривателството.

Тогава погледът ми падна на моята червена лятна шапка.
Можеше ли от нея да изскочи вълшебството, което ми бе нужно?

Бързо подготвих осем листчета с написани на тях заглавия....

Когато сърцата на децата се отворят чрез любовта, умът и ръцете са готови за работа.

Може ли да бъде досаден преговорът, ако го преживеем като екскурзия сред познати, макар и позабравени „места“, които откриваме отново чрез играта?

